

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišče, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 4. uri popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uvažujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za avstro-
ogerske dežele:
celoletno . . . K 25.—
polletno . . . K 12.50
četrtno . . . K 6.80
mesečno . . . K 2.10
Za **Nemčijo:**
celoletno . . . K 28.—
za vse druge de-
žele i. Ameriko K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglasje (inzerate)** se
plačuje od četrtoštopne
petit vrste po 12 h, za
večkratni natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 162.

Telefonska številka 65.

Celje, v sredo, 20. julija 1910.

Čekovni račun 48.817.

Leto II.

K jesenskemu zasedanju štajerskega dežel. zbora.

Nekateri dalmatinski listi javljajo mnenje dežel. glavarja dalmatinskega dr. Ivčevića, da bode jesensko zasedanje dalmatinskega zbora popolnoma kratko, ker misli vlada sklicati državni zbor že sredi oktobra. — Ne da se s sigurnostjo kontrolirati, v kolikor odgovarja Ivčevićeva informacija resnici in kolikor ne. Ne manjka namreč glasov, ki trde, da kani vlada sklicati državni zbor še le meseca novembra. Po našem mnenju bi tudi dolgo september-oktobersko zasedanje deželnih zborov ne imelo mnogo smisla, ker bi se vendar ne dalo v njem razpravljati o kapitalni točki, ki zadeva vse dežele enako, o sanaciji deželnih financ. Dokler ne spravi osrednja vlada svojega velikega ali malega finančnega načrta pod streho — od katerega bi imelo odpasti nekaj tudi na dežele, nima smisla razpravljati v deželnih zbora o izboljšanju deželnih financ, ker je že danes več kot jasno, da ne bo šlo brez izdatne pomoči od države. — V našem štajerskem kakor češkem deželnem zboru imamo seve abnormalne razmere: češki deželni zbor še vsled frivole nemške obstrukcije sploh ni začel s svojim delovanjem in je prišla dežela v take finančne stiske, da ji bo morala pomagati država s kakim predujmom, ako hoče še vnaprej samo uradništvo in učiteljstvo redno vzdrževati. Pri nas na Štajerskem še hvala Bogu nismo tako daleč; g. dež. odbornik in štaj. finančni minister Link je član upravnega sveta pri štajerski eskomptni banki — in tam še imamo nekaj, čeprav tudi nekoliko dragega kredita. Vendar pa leze dežela vsled svojega deficita, ki se vsled nezadostnih dohodkov kar avtomatično veča, od dne do dne bolj v dolgove. Ves denar požre uprava in pa naše tako nepraktično urejeno vzdrževanje šol; ne investira se sedaj prav nič — in to še bolj razburja in draži prebivalstvo. Imamo v deželnem zboru slovensko-klerikalno obstrukcijo, o kateri se ne ve, ali je živa ali mrtva. Govorice v tem oziru so jako različne. Hudobni jeziki pravijo, da jo je, ko je začela omagovati in bolehati, zdravilo iz nemške zadržne zveze v Gradcu popolnoma zastrupilo in da ravna sedaj njeni duševni očetje z naznanilom o njeni smrti tako kot Menelikovi dvorjani in nasledniki v Habešu. Bilo je čitati mnogo kaj o tajnih sestankih tega podkupljivega obstrukcijskega dekleta s čednostnim grofom Claryjem in sterilnimi nemško-nacionalnimi gospodi iz deželnega zbora; teh sestankov ni nikdo tajil — a izida ne povedo nikomur. Klerikalni listi so sicer branili razžaljeno obstrukcijsko nedolžnost — nemško-nacionalni gospodje so kot diskretni kavalirji molčali. Celoten utis pa je vendar ta, da obstrukcije dolgo ne bo več. Kajti dr. Korošec je imel v Ljubljani tako lepo priliko, da bi si nabrusil kot obstrukcijski lev zobe in kremplje — vsaj z dobro posrečeno pozo gledališkega igralca, če mu stvar tudi ne bi šla tako zelo od srca; izognil pa se je stvari jako previdno in tudi njegovi Gimperli v Mariboru molčijo . . .

Kadarkoli se bori slabjši proti močnejšemu, je to zelo riskantna stvar. Celo ako ima četrtnilijonski deficit po konzumih in kaplani nočejo plačevati svojih skrivnih in javnih grehov. In ako močnejši lahko ustavi vse investicije, kolikor jih je bilo že sklenjenih v preteklih letih in bi se sedaj obrokom morale izvrševati in plačevati. Navdušenje povprečnega našega človeka ne sega bogve kako globoko, je prevelik revež in čuti vsak dan vso bridkost znanega pregovora: Primus vivere deinde philosophari. Zato se je navdušenje za obstrukcijo pri nas že čisto skadilo. Ni čuda, slišali smo toliko grmenja v Gradcu in na Dunaju — a blagodejnega dežja ni od nikoder. Kaj nam do tega, če mlatiči še tako glasno razbijajo po skednju, ako pa ne pade iz praznega snopja fraz nobenega zrnja? In smrten udarec obstrukcije je bil klerikalni separatizem: kakor hitro se je slišalo o zasebnih poslih dr. Korošca in Robiča v Gradcu, o katerih se ni obvestilo nas in vse narodne javnosti kot sobojevnikov — je bilo jasno, da se gre za zaseben klerikalni kšeft: in narodno navdušenje ter razpoloženje za obstrukcijo je ugasnilo.

Ako je torej Ivčevićeva informacija resnična, kak utegne biti položaj na jesen v Gradcu? Ako se še dotle ne zmenijo nemški nacionalci s klerikalci za doto obstrukcijo — ali ima sploh smisel sklicevati deželni zbor? Škoda še za tiste tisočake, ki bi jih gospodje poslanci dobili tri tedne v Gradcu za stanovanje in cehe v deželni kleti. Gospod Terglav bo pa letos tudi drago prodal svoj hmelj, tako da mu ne bo treba pomoči iz deželne blagajne. Ako nastane v drž. zbornici mir — Wastianovega predloga se je lahko znebiti, in Nemci pri tem de facto itak nič ne zgube, obstrukcionisti pa so dosegli sijajen uspeh — ali bode mogoče v treh tednih temeljito opraviti proračun? In rešiti še vse ostale predloge?

Naših klerikalcev zares prav nič ne zavidamo. Poleg političnih falotov je v klerikalni stranki menda zares še nekaj poštenih ljudi. In tem se bode čudno zdelo, kam so splavale lepe zahteve po autonomiji, po spremembi sistema in kar je še bilo februarja meseca enakih lepih melodij za gospode volilce. Ali bodo sploh izvedeli, da jih je zlato iz blagajn nemške zadržne zveze pokopalo? Ortodoksen klerikalec namreč ne sme verjeti nam in naši prav človeški in politični morali Korošcev, Verstovškov in Benkovičev utemeljeni razlagi. Javnost se bode čudila vsepovsod — in ti klerikalni pošteniaki v kmečki zvezi bodo v velikanski zadregi . . . ki se bo povečala takrat, ko bodo začela leteti polena in krepelci ter se bodo oglašale zasoljene nezaupnice. In kako še le bodo gospodje sprijaznili volilstvo z zvišanjem deželnihih doklad? To bo še bolj interesantno poglavje. Bližamo se zanimivim političnim dogodkom in zdi se nam, da bomo morali pisati o zakonskih zadržkih med kmečko zvezo in nemškimi nacionalci še marsikatero poglavje.

Politična kronika.

GLASOVI K SLOVANSKEMU KONGRESU V SOFIJI.

»Frankfurter Zeitung« priobčuje poročilo o slovanskem kongresu v Sofiji, v katerem priznava dopisnik odkritosrčno, da so se vršile razprave z velikim taktom in obzirnostjo, katera je vredna vsega priznanja. »Ni se hujskalo niti proti Nemcem, niti se ni delalo za takozvani ruski panslavizem. V tem stališču je bilo deloma mnogo taktike in previdnosti, deloma pa tudi resnega prepričanja. Neoslavizem noče nikogar napadati, noče Avstrije razbiti na korist Rusiji, on hoče le v danem trenutku Slovane kulturno in gospodarsko zblížiti ter zbrati. Strahovi ruskih liberalcev in radikalcev, da se bode kongres zlorabilo za ojačenje ruske reakcije, se niso prav nič uresničili. Večina ruskih delegatov je pripadala liberalnim in demokratičnim strujam — ruske nacionaliste kova grofa Bobržiškega pa je avtoriteta in osebnost dumnega predsednika Gučkova popolnoma zasenčila. On in dr. Kramár sta skrbno pazila, da sta spravila pretemperamentne izlive posameznih govornikov v pravi tir. In tako so se udeleženci zadovoljni razšli — in oddahnili se je tudi šef bolgarske vlade, gospod Malinov, ki je imel prve dni kongresa na Dunaju z grofom Aehrenthalom pogovor. Kongres ni prav nič zmešal njegovih političnih štrenj. — Kako zelo se razlikuje ta trezna, dokaj nepristranska sodba velikega nemškega lista od public in idijotičnih denuncijacij, ki smo jih čitali zadnje dni v graških in dunajskih listih — in katerim se divi zvesti dose-danji svoji tozadevni ulogi, tudi ljubljani. »Slovenec«.

CESAR OB OSEMDESETLETNICI.

Oficijelni organ skupne vlade na Ogerskem, »Pester Lloyd« javlja, da namerava cesar Franc Jožef ukreniti ob svoji osemdesetletnici tri znamenite čine milosti in naklonjenosti in sicer: 1.) Ranžirati častniške dolge potom Albrehtovega fonda in fonda, katerega ima vojaški red Marije Terezije. 2.) Odpustiti neznatnejše sodniške kazni in 3.) indirektno upeljati petintridesetletno službeno dobo za častnike in sicer na ta način, da bi se šlo dvanajst aktivnih službenih mesecev za petnajst — a prirastek ne sme znašati več kot 5 let. Od te ugodnosti pa bi bili izključeni skladiščni častniki in vseh vrst vojaški uradniki.

SUPILO O DEMISIJI BANA DR. TOMAŠIČA.

Supilo izvaja iz dejstva, da je koalicija odobrila Khuen-Tomašičevo taktiko glede nagodbnih in železniško-pragmatičnih zahtev hrvaško-srbske koalicije — a da se je uprla v prvi vrsti za odstranitev pravosodnega šefa Aramičkega (kar se navidezno lahko smatra za osebno zadevo), da je zašla s tem v nastavljeno vladno past. Kakor se je posrečilo na Ogerskem docela kompromitirati Košuta, kateri je danes samo še smešna karikatura s svojimi redovi in s svojim oportunistom, kakor se je kom-

LISTEK.

Oče Kondelik in ženin Vejvara.

75

Češki spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

XXXI. Pod streho.

Srepo je gledala Pepica na vrata in ko se je za njimi oglašil šum, polastil se jo je naglo strah. Prijela je Vejvaro za ramo, vlekla ga je od vrat k stopnicam in je naglo zašepetala:

»Pojdite hitro, prosim vas, prišla sva v tujo hišo!«

V tem trenutku je pozabila, da se od povratka iz cerkve tikata.

»Nisva prišla, ne, Pepica — sicer bi ne odprl drugih vrat s svojim ključem«, je odgovoril Vejvara tudi šepetaje.

»Torej sva v kakem drugem nadstropju«, je tiščala Pepica in je vedno silila Vejvaro, da bi odšla prej nego se vrata odpro.

»Nisva, Pepica«, je odvrnil Vejvara, pritajeno sicer, toda s povdankom. »V drugem nadstropju sva, štel sem stopnjice . . .«

»Torej sva se zmotila v vratih . . .«

Vejvara je dvignil roko s svečico. Dogorevala je sicer, toda še vedno je zadostovala, da je razsvetila belo, stekleno tablico na vratih, na kateri je

bilo z okrašenimi črkami napisano: F r a n c V e j v a r a. To je bilo eno izmed malih presenečenj gospoda Kondelika, ki je tablico sam naročil in jo pritrdil včeraj ali predvčerajšnjim na vrata bodočega zeta.

V tem je svečica Vejvari dogorela do konca prstov. Zagnal je ostanek na tla, bila sta v temi. Toda tu je že zaškripal ključ v ključavnici, vrata so se odprla in na hodnik se je vtila iz predsobe svetloba plinovega plamena, ki je jasno obsijal postavbo — gospe Kondelikove.

»Ali sta že tu, otroka?« ju je pozdravljala pri-srčno in se je pomaknila nazaj od vrat. »No tak pojdita, pojdita . . .«

»Mamica!« je vzkliknila Pepica. »Kaj pa tu delaš?«

»To se čudita, kaj?« se je nasmešnila gospa. Toda naglo je rekla ježno: »To je bedasta punca, ta Katinka! Naročila sem ji, da naj gre takoj zvečer sem in naj vam lepo zakuri v sobah — da, ukaži, potem pa naredi sam! Ko sem se o polnoči na to spomnila in sem jo vprašala — sedela je od pete ure v Bésedu, doli v kuhinji in je vedno naprej jedla — gledala me je kakor bi bila zamaknjena. Jezus, Marija, milostljiva gospa, jaz sem pozabila kakor na smrt! Verjamem. Okrog nje so vedno letali natakariji, z njimi sama zabava, sam hihiti hahaha — vaju bi pa pustila tu zmrzniti! Dobro, da je imela še drugi ključ pri sebi! Pograbila sem ga, zgubila sem se, sedla v voz — in sedaj sem vama povsod zakurila. Tu bodeta imela kakor v kopelji. Ob tem času je v nezakurjeni sobi hujše nego na ulici, tako to vdarja iz sten . . .«

»Moj bog«, je rekel Vejvara, »in jaz nisem niti opazil . . .«

»Da ne sedim več med vami, kaj?« smejala se je gospa Kondelikova. »To je dobro, da me ni nihče pogrešil.«

»In meni je bilo celo pot tako hudo, da se nisem niti od mamice poslovila«, je rekla Pepica z glasom, kakor bi se to niti sedaj ne moglo popraviti.

»No, vidiš, dete, vendar se boš poslovila. Tu me imaš. Tak pojdita, pojdita in slecita vrhno obleko in odpočijta se . . .«

Gospa Kondelikova je hitela naprej, odprla je pred novoporočencema sobna vrata, stisnila se je k steni in ju je pustila vstopiti pred seboj, kakor da bi bila ona dva gospoda in ona samo žena kastelanova.

Vstopili so v obednico in so se ozrli okrog sebe. Vrata v »salon« na levo in v spalnico na desno so bila na stečaj odprta, v vseh sobah je svetil plin. V salonu in v obednici z jasnim, belim plamenom, toda v spalnici je bila svetloba temnejša, zaradi svetiljke, okroginokrog obdane s slikanim steklom. Tam je bil jas rožasto modro zelen, tajinstven, pravličen; v njem so odsevali predmeti, kakor bi bili prevlečeni z tankimi, z meglo prepreženimi zavoji. Ko se je Pepica tja ozrla, se je lahko stresla po vsem telesu. Toda takoj nato jo je objela toplota.

»Ti si tu precej zakurila, mamica«, je rekla razmišljeno. »Vroče je.«

»Tak daj to doli, dete, daj to doli«, je prigovarjala mati dobrodušno in že je vzela raz Pepice plašček. »Toda tukaj ni vroče, Pepica, to se ti le zdi, ker si ravno prišla s stopnic. Sedemnajst stopinj

promitralo Justha, tako hočeta sedaj Khuen in Tomašič kompromitirati koalicijsko, češ, da je v odločilnem momentu mirno izdala važne narodne in gospodarske zahteve ter se pulila za osebe. Iz tega momenta da se bode sedaj začela akcija proti koalicijski in navzlic novemu volilnemu redu, ki je sicer povsem enak sedaj veljavnemu na Ogerskem, je uspeh vlade pri novih volitvah v hrvaški sabor zelo verjeten. — Na drugi strani pa sodijo, da si je koalicijska baš z energičnim nastopom proti besedolomnemu banu ohranila svojo pozicijo in da je sploh veliko vprašanje, ali bode poskusil Khuen nove volitve v deželi, kjer je obsovaženo vse, kar je madžaronskega in madžarsko-vladnega.

KULTURNI BOJ V ŠPANJI.

Ministerski predsednik Canalejas je bojda odredil, da se bode vse samostanske priporje, kateri bi do 1. avgusta ne prosili za dovoljenje svojih samostanov in redov, povabilo k političnim oblastim; kdor bi ne došel, tega samostan se bode zaprl. V Rimu mislijo resno na pretrganje diplomat. vezi z Španijo.

AXMANNOVA AFERA

se pričinja sedaj odkrivati in pojasnjevati na tak način, da bode vrgla najbrž neprijetno senco na pokojnega krščankosoc. generala dr. Luegerja. Iz blagajne gremija dunajskih trgovcev je namreč zmanjkalo 20 tisoč kron, katere je nabral Axmann za dom osirotelih in bolnih trgovskih pomočnikov in njihovih svojcev. Te je Axmann baje porabil za volitve, ko je kandidiral proti socializmu za načelnika pomočniškega odseka v dunajskem trgovskem gremiju. A z druge strani pravijo, da Axmann takrat sploh ni več kandidiral in bi bilo sploh čudno, da bi moral ta fond poravnati volilne stroške ne pa strankina blagajna. Lueger je baje vedel ze celo afero, pa je ukazal strog molk. Kaj je zakrivil Bielohlawek, se še v javnosti ne ve. Na Dunaju prireajo sedaj nemški demokrati shode, na katerih se razpravlja o Hrabovih odkritjih glede Axmanna in Bielohlawka. Na obeh dosedaj prirejenih shodih pa je došlo do takih kravalov s kršč. socialci, da so morali policaji razgnati bojvnike in prazniti dvorano.

Celjski sokolski zlet dne 14. avgusta 1910. Velika ljudska slavnost v celjskem „Sokolskem domu“.

Štajerske novice.

Ali se že pripravljate za sokolski zlet v Celju dne 14. avgusta 1910? Razdelite si svoje počitnice tako, da dne 14. avg. lahko posetite lepo naše savinjsko mesto, odkoder imate še povrh priliko za najlepše ture v Savinjskih planinah; lahko tudi obiščete katere izmed treh, štirih toplic, ki leže v neposredni bližini mesta. Na ta način vežete prijetno z koristnim. Imeli boste priliko videti izvežbanost slovenskega in slovanskega sokolstva, katero bode nastopilo v veliki javni telovadbi na posebej prirejenem telovadišču — in imeli boste priliko za sijajno zabavo na velikanski ljudski veselici na velikem vrtu in vseh prostorih Sokolskega doma v Celju. Celjske in vse okoliške Slovenke se že kar najmarljiveje pripravljajo, da drage slovenske in slovanske goste na veselici kar najboljšje pogostijo. Zato pridite dne 14. avgusta na sokolski zlet v Gaberje pri Celju!

Pri veliki javni telovadbi na sokolskem zletu v Celju se bodo plačevali le sedeži na telovadišču, stojišča bodo prosta. Za ljudsko veselico v Sokolskem domu se bode določila neznatna vstopnina posebej.

Šestdesetletnico življenja praznuje ta mesec ravnatelj mariborskega moškega učiteljišča, Henrik Schreiner, rodom Ljutomerčan. Ravnatelj je postal pred 20 leti. Mož ima velike zasluge za slovensko

imata, nič več, hčerka.

»Čemu pa so vsa vrata odprta in zakaj obe stranici?« je vprašala Pepica.

»Ravno zato, da bi bilo povsod enako gorko, ljubo dete. Veš, tako se toplota povsod razširi. Potem pa napravita kakor hočeta; lahko pustita tako do jutra ali pa ponoči zapreta. Od tega trenutka si ti tu gospa.«

S temi besedami je že prišla gospa Kondelikova za hčer in pajčolan in ga je odpela. Skoro neopazno jo je pri tem poljubila in ji je zašepetala na uho:

»Venec ti pustim v laseh. Tega ti da doli Vejvara ...«

Pepica je gledala tačas nekam — nekam v daljavo, skozi stene, kakor da bi tu ne bile. Morda sama ni vedela v tem trenutku, da si je popolnoma sama ob sebi odpela in slekla naramce.

Gospa Kondelikova je bila pred tem položila plašček Pepičin na divan, sedaj je skrbno zlagala pajčolan, da bi ga položila navrh. Naenkrat je zaklicala:

»Poglej, Pepica, nekdo ti je odtrgal kosec pajčolana — konček manjka!«

Res je manjkal konček. To je gotovo napravila družica, Malka Miškova. Ako se posreči družici odtrgati kosec pajčolana nevestinega, ne da bi to nevesta opazila, potem se tudi kmalu omoži. Malka je gotovo hrepenela po končku.

Vejvara je med tem slekel površnik in ga je obesil v predsobi. Bil je nekako razmišljen. Od one trenotka, ko jima je gospa Kondelikova odprla, je

šolstvo, za slovensko pedagoško književnost, je ustanovitelj in predsednik »Slovenske šolske Matice«. K šestdesetletnici so mu častitala razna društva, med njimi »Slov. šolska Matica«, »Društvo slov. profesorjev« in »Hrvaški pedagog. književni zbor«, ki mu je g. Schreiner častni član. Častitamo najiskrenejše tudi mi!

Iz Žalca. Kakor se je že poročalo, so nahujskani klerikalni tolovaji napadli in smrtnonevarno ranili čevljarja Cokana, vračajočega se iz žalske veselice domov. Odkar je kaplan Schreiner provizor žalske župnije in znani ponočnjak Jehart kaplan v Petrovčah, so klerikalci kar zdijvali. Pred nedavnim časom je kaplan Schreiner pri neki klerikalni veselici v svojem govoru naravnost ščeval in pozival zbrane poslušalce v boj proti naprednjakom. Isto dela kaplan Jehart v Petrovčah. Ni je ure po noči, da ne bi ljudje srečavali tega človeka na cesti. O njegovi hujskariji in teh ponočnih izprehodih izpregovorimo v kratkem kaj več. Zločin, ki se je zgodil v Vrbju, vpije v nebo in zahtevamo najstrožjo preiskavo, da se najdejo tudi intelektualni provzročitelji teh ponočnih pobojev.

Cerkveni pevec — morilec. Iz Žalca nam pišejo: V nedeljo, dne 17. t. m. se je vršila v Vrbju poleg Žalca demonstrativna klerikalna veselica, ki je zahtevala zopet žrtev našega somišljenika Franca Cokana. Ker je bila istega dne ravno obletnica klerikalnega poboja v Vrbju, so sklenili vrbenski cerkveni pevci, obenem »čuki«, da hočejo praznovati ta znameniti jubilej na vsak način s prelivanjem krvi. Kocka je padla na kmečkega fanta Janeza Drobeža, ki pa jim slučajno ni prišel v pest, ker je bil na Ciril-Metodovi veselici v Žalcu; zato so se vrgli kot krvoločne zverine na našega somišljenika Jožefa Korenta. V sili mu je priskočil na pomoč čevljar Franc Cokan, a sedaj se je vrgel nanj znani kurzovec Pesko, ki je že pred 3 leti smrtnonevarno ranil g. Šušteriča iz Žalca, in mu je zadal dve težki rani; prerezal mu je pljuča. Njegovo stanje je opasno in pričakovati je vsak trenotek smrti. Zopet dokaz klerikalne hujskarije in »izobraževalnega« dela v Vrbju, ki ga vodita organizator Zupanc in žalski kaplan Schreiner.

Iz Trbovelj. Prosimo, gospod urednik, pomagajte nam iz zadrege in dajte nam dober svet! Stvar je ta-le: V kratkem bode obiskal cesarski namestnik grof Clary naša industrijska kraja Hrastnik in Trbovlje. Občina je pozvala vsa društva in korporacije, naj se vdeležijo sprejema. Kar je nemških društev in sicer v Hrastniku »Turnarji« in »Veteransko društvo«, pri nas »Sängerbund« ni tudi »Veteransko društvo« ter »Schulverein« itd. se bodo z veseljem in navdušeno odzvali povabilu. Obljubili so tudi naši »Orli«. Obotavljata se oba »Sokola«, trboveljski in hrastniški, ter naše pevsko društvo »Zvon«. Druga društva, katerih je v Trbovljah okrog 20, se udeležijo vsa sprejema. »Sokol« in »Zvon« zagovarjata svojo abstinenco z razlogom, da se ne klanjata možu, pod katerega vladno se tlači od Gradca doli spodnještajerske Slovence in se jim ne da nikakih pravic. Druga struja, ki je za sprejem, motivira svojo udeležbo s tem, da nam je ravno sedaj pokazati, da prebivamo tukaj Slovenci in sploh samo Slovenci, kjer utone tistih par nemških priseljencev v slovenskem morju. Dalje zagovarjajo svojo udeležbo s tem, da bode odnesel g. namestnik seboj v Gradec ta vtis, da je bival med Nemci — od Slovencev zatiranimi Nemci — ako ga bodo sploh pozdravljala samo nemška društva, ali mednarodna v nemškem jeziku. Tudi šola na Vodah — pozdravila ga bode popolno v nemškem duhu. Druga struja je torej načela, da ga pozdravijo vsa slovenska društva brez izjeme in se mu ob tej priliki predlože težnje slov. naroda na Sp. Štajerju. Prosimo sedaj g. urednik, za vaše mnenje!

imel le eno misel. Ni se nadejal, da jo najde tu. In sedaj je reševal v duhu važno vprašanje: ali ostane tu gospa tašča? In če ostane, je to potem nekaj popolnoma nepričakovane. In kje bo spala? In če bo gospa tašča tu — Ne, ne, takole si ni tega predstavljal; — takole prav gotovo ne.

Gospa Kondelikova je med tem popustila Pepico, odprla je pečna vratica, razbrskala v peči, priložila z lopatico oglja, šla v salon, tam je napravila ravno tako in potem še v spalnici. Nato se je ozrla po celem stanovanju in je govorila pol zase pol mlademu paru:

»Tako otroka, sedaj imata vse v redu. Zavese so spuščene, voda za umivanje je v vrčih, pitno vodo imata v kuhinji na oknu, dala jo je hišnica pred vrata, predno je zaprla hišo. Za zajutrek imaš vse pripravljeno, Pepica, mlinček, in kavo v tej cinjasti škatljici. Smetano ti prinese zjutraj Katinka. In potico tudi. Tako, otroka, tako. Ako hočeš, lahko še priložiš — ali bo pa Vejvara priložil. Toda tu je zadosti gorko. No, in kaj sem še hotela? Da, jutri pridita k nam k obedu — ne pozabita na to. Dopoludne imata dovolj časa, da si stvari uredita in se udomačita. Oče Vejvara in Tončka prideta tudi. — Ne pozabita zapreti plinomer, otroka, da se ne prigodi kak nesreča. To mi je dalo dela, predno sem vse razsvetlila. Pokalo je kakor iz topov — lepo je sicer, toda ne bi hotela imeti tega v stanovanju. Zaprita sobo za jedila, da je ne bi ponoči veter odprl. In predsobo s ključem. Tak — in sedaj lahko grem ...«

Dalje prihodajče.

v V Celju prirede Nemci 23. oktobra veliko pevsko slavnost vseh spodnještaj. nemških pevskih društev. Na vsopodu je baje tudi veleizdajalska pesem: »Das Lied der Deutschen in Oestereich«, katero je slovenjgraški glavar Poigher prepovedal — a graška namestnija je prepoved razveljavila. v Imenovana sta poštna asistenta gg. Ivan Voglar in Adalbert Pučelik v Mariboru za poštna oficijala.

Iz Št. Jurja ob Juž. žel. Čebelarska podružnica za Št. Jurij in okolico priredi v nedeljo, dne 24. julija ob 3. uri popoldne čebelarsko podavanje pri gosp. predsedniku Francu Ferležu v Šibeniku. Predavala bodeta teoretično g. Tomaž Kurbus, praktično g. Franc Ferlež. Razpravljalo se bode, kako se morajo čebele pripraviti za jesensko pašo. Zatorej ne sme manjkati nobeden zaveden čebelar. Iz bližnjih kakor iz sosednjih far pričakuje odbor obile udeležbe.

VII. poročilo južnoštajerskega hmeljarskega društva v Žalcu z dne 20. julija 1910 o rasti hmelja v Savinski dolini. Ugodno vreme zadnjih osem dni — posebno pa tople noči — je vplivalo dobrodejno na hmeljsko rastlino. Goltingov cvet se spreminja pomalem v kobule, poznji hmelj se pa pripravlja k cvetju ter obljubaje bogato trgatve. Rastlina je zdrava in škodljivcev prosta. Društveno vodstvo.

v Iz Polzele. Naša Cirilmetodova podružnica je darovala na dan družbinega jubileja vsoto 200 kron — kot jubilejni obrambni kamen in kot drugi kamen. Prvega je že preje podpisala ter ga tudi v kratkem zbere. Naj bi posestrime po Slovenskem posnemale, kajti pridnost slehernega člana vrže v petih letih več kot 200 K. — Pohvaliti nam je pa še posebej vrlo-požrtvovalnega podružničnega predsednika, trgovca g. Julija Žigana, ki je sam — posebej — daroval K 20 kot jubilejni dar mesto brzojavnega pozdrava. Pristopi vrhntega tudi še k narodnim brambovcem tako, da jih bo štela Polzela pet. Živel vrl rodoljub!

v Iz Polzele. Nemškutarska veselica »šulvereinskega kupa« se je vrlodobro — skazila. Še najzvestejši se je niso udeležili le par celjskih kričacev se je pripeljalo, polzelskih nemškutarjev reševati. — Slaba kaže!

v Iz Gradišča, okraj Arvež. Občina Gradišče ima tri davčne občine: Gradišče, Remšnik in Vel Boč. Gradišče in Remšnik sta pod faro Lačane, Veliki Boč pa pod Sv. Duh na Ostrem vrhu. Vsaka ima čez 150 volilcev. V Gradišču nimamo »Straže« in zategadelj smo šele sedaj zvedeli, kako smo bili po »Straži« vsled izvolitve g. Verstovška veseli. Kako pa so bili Gradiščani želčni g. Verstovška, je pokazala udeležba pri volitvi. Oddano je bilo 146 glasov (eden listek je bil prazen). Od teh 146 glasov odpade na Remšnik 5, na Veliki Boč (Sv. Duh) najmanj 110, ostalo pa na Gradišče. Vesela sta menda bila le kmetica Gril vlg. Hekrl in fant Anton Jarc in še ta stanujeta na Velikem Boču. Verstovškovih 22 glasov tudi ni v nikakoršnem razmerju z agitacijo imenovanih dveh in s stroški, ki je je imela K. Z. Nek Paulič vlg. Hasenbach od Sv. Križa je namreč kupoval po Gradišču jajca, pri tem agitiral in za to dobil — kakor je sam rekel — dnevno 4 K. Govori se tudi, da bi dobila Gril 300 K, Anton Jarc pa menda toliko, da bo lahko romal v Jeruzalem. (Tako se porablja sklad za obmejne Slovence!) Pri nas toraj ni o veselju ne duha, ne sluha.

v Iz Šentjanža na Dr. p. Pretečeni teden smo imeli priložnost opazovati sadove pretepa, o katerem smo že poročali. V petek 15. tm. je prišel orožnik v Prepolje ter odvedel šest krepkih fantov, kateri bi naj pomagali starišem pri tolikem nujnem delu. Drugi dan je pogledalo oko postave v Starše, kjer je zasačilo 4 žrtve. V nedeljo pa so zapeli zvonovi fantu Francu Bregu, kot zaključek žalostinke.

v Iz Rač. Fant Herzog, katerega je polir Pauer v silobranu težko ranil, je v mariborske bolnišnici umrl. Zanimiva je njegova izpovedba na smrtni postelji. Nesrečnež je namreč priznal, da je pred par leti zabodel v Gradcu nekega človeka ter da radi tega zločina drugi že dve leti po nedolžnem obupuje v kaznilnici. Bil je na brzojavno obvestilo izpuščen.

v Iz Dravskega polja. Izlet iz Maribora v Ptuj je naredilo nekaj pristnih nemških (?) učiteljic (n. pr. Rojko). Postavile so se pred neko narodno šolo na Dr. p. ter klicale prav po fantovsko v blaženi nemščini učiteljstvo na korajžo, češ pridite se predstavljati. Tudi z imenom tukajšnjega narodnega trgovca so uganjale stroje ne

slane burke. Vendar je ostalo tudi za nas nekaj smeha. Pridrveli so namreč otroci, vsi preplašeni in so pripovedovali, da so v zlatoliškem gozdu gosposki — cigani! Gospice kaj še le bode, ko se vam predstavi ptujski Hutter!

„Piparski klub“ na Bregu ima sestanek jutri v četrtek 21. t. m. v klubovi gostilni gosp. Radeja na Bregu ob 8. uri zvečer. Ker se bode sklepalo o zelo važni zadevi, se pričakuje polnoštevne udeležbe!

Letališča sadja ob državni cesti v konjiškem političnem okraju se bode vršila dne 4. avgusta (proga Gaberje-Verhole).

v Iz Rajhenburga. Narodni župan in gostilničar Senica v Dovškem pri Rajhenburgu priredi v nedeljo dne 24. tm. kmetsko veselico, katere se udeleže tudi bližnja sokolska društva. Začetek ob 4. uri popoldan. Vstopnine ne bode. Kmetje in kmetski prijatelji so srčno vabljeni.

v Požar. 15. po noči je začelo ob pol dvanajstih goreti pri kočlarju Ivekoviču v Sečah blizu Kozjega. Na podstrešju je ležala 60 letna gluhonema ženica sestra Marije Čepin, katero je gospodar Jože Ivekovič s smrtno nevarnostjo rešil da ni zgorela; dobila je že smrtnonevarne rane po obrazu in telesu in tudi Ivekovič je dobil opekline na desnem nšesu in desnem boku. Njegova žena Antonija Ivekovič je hotela rešiti iz podstrešja nekaj svoje obleke in 10 kron denarja — celo svoje premoženje v gotovini. Ko se je pa vračala, se je vsula na njo goreča slama in ji je začela goreti obleka. Dobila je težke opekline. — Obe ranjeji ženski so pripeljali v celjsko bolnišnico.

v Ponesrečil se je minuli petek v nekem kamenolomu v Podgorju poleg Braslovč 10 letni fantek Ivan Bukovc. Padel je precej visoko spečine, na katero je splezal in si pri tem tako poškodoval lobanjo, da je v soboto umrl.

Iz Ljutomera. Tukajšnji veletržec, opekarnar itd. Alois Krainz si je omislil nemške, ogerske in slovenske napise pri svojem podjetju. Ni zadosti toraj, da izživa ljudi z nemškimi napisi, mora še jih izživati z madžarskimi. Ponudbe pošilja mož Slovincem še slovenske, a račune za naročeno blago pa slovenskim korporacijam in tudi zasebnikom že nemške. To vse blagovoli 99.9% prebivalstva ljutomerske okolice naznanje vzeti.

Iz ptujskega okraja. Iz Svetinj nam pišejo: Pred leti je napravil tukajšnji krajni šolski svet na svetinjskem hribu studenec, ki bi naj služil v prvi vrsti šoli; stal je okroglo 1400 K. Takrat je bilo moko le to in je bilo toraj vode v studencu dovolj; zadnje dve leti, ki ste bili zelo sušne, se je pa pokazalo, da studenec ne zadostuje, kajti voda je že julija usahnila popolnoma. Isto se je zgodilo tudi sedaj. Nad 260 otrok, ki ostanejo vsi tudi čez poldan pri šoli, je brez vode v tej vročini; donašati se jim mora iz grabe na hrbtu, a zgodi se to v takih množinah, da otrokom vedno zmanjka vode. Da se voda med potom popolnoma segreje, je pač samoumevno. Da se bode spet tako zgodilo, so že pričakovali nekateri člani krajnega šolskega sveta; predlagali so toraj že po zimi, da se naj pokliče strokovnjaka, kateri naj izreče svoje mnenje, kako temu nedostatku odpomoči, da ne bode veliki kapital za studenec ležal mrtev. Krajni šolski svet je sklenil, da se naj poskusi z vrtanjem ter da če se pride do zadostnega izvira, se potem studenec poglobi. Delo bi se naj poverilo nekemu cementnemu delavcu, strokovnjaka poklicati bi bilo za naš krajni šolski svet preveč. Preteklo je menda že pol leta od tega sklepa, naš gospod načelnik pa seveda ni storil ničesar; zato smo spet pri tistem kakor smo bili že zadnje dve leti v najhujših vročih mesecih. Seveda, kaj pa se zmeni načelnik za sklepe krajnega šolskega sveta, njemu so sveti le tisti sklepi, ki se zvršijo v sosedni hiši od šole. Da pa mi davkoplačevalci s tem nismo zadovoljni, da smo morali pred leti toliko kron naštetih za studenec, sedaj pa se mora spet iz našega denarja plačevati, da se nosi voda za otroke, a k temu še mora naša deca vode stradati in krajni šolski svet ne stori najmanjšega poskusa, temu nedostatku odpomoči, to pove-mo z vsem glasom. **Davkoplačevalec.**

Druge slov. dežele.

Spomenik septemberskim žrtvam. „Slov. Narod“ poroča: Na pritisk škofa Antona Bonaventure Jegliča in deželne vlade se bodo trupla Ivana Adamiča in Rudolfa Lundra izkopala in prenesla v nove grobove tik ob grobnici, ki jo je kupil gospod župan Hribar. Združeni narodni odbor je storil vse, da bi škof dovolil postaviti spomenik ob grobu, kjer sedaj počivata žrtvi. Ves trud je bil zaman. Škof je zahteval naj se pokojnika izkopljeta in preneseta v nov grob ob zidu, ker samo tamkaj dovoli, da se postavi spomenik. Odbor se je moral udati škofovi zahtevi, ker je izvršitev spomenika že oddal. Na spomeniku je odbor predlagal napis: „Izdihnila 20./IX. 1908“. Tudi ta nedolžni napis ni bil škofu po

volji. Zahteval je kategorično ta-le napis: „Umrlo 20. septembra 1908“. Končno so se zedinili za napis: „Izdihnila 20. septembra 1908“. Brez komentarja!

Imenovanja v politični službi na Primorskem. Provizorični namestniški koncipist Valter Rovelli in dr. Valter Pfeifer v Trstu ter namestniški konceptni praktikant Bogomil Berbuč v Tolminu so imenovani definitivnimi namestniškimi koncipisti; namestn. konc. praktikant dr. Robert Kéler, prideljen c. kr. avstr. trgovskemu muzeju na Dunaju, dr. Fran grof Gudenus v Gradiški in dr. Teobald grof Khuen-Blasi v Trstu so imenovani provizoričnimi namestniškimi koncipisti. Vsi ostanejo na svojih dosedanjih mestih.

Umrli je v Gorici fcm. general kavalerie Gilbert baron Löhneisen.

Neurje na Kranjskem. V zadnjem poročilu smo sv. Medarda oprostili nadaljnih vremenskih muh in že prvi dan po zaključku njegove vlade nam mora biti ta nesrečni vremenski svetnik hvaležen na naši pozornosti. Povedali smo (glej vremensko prognozo z dne 17. julija). Da se prične takoj po Medardovi vladi zopet nova sezija vremenskih izgrediv, da pa gredo ti že na rovaš drugih vplivov in sicer vplivov elementarnih izgrediv najbrže kje na daljnem jugozapadu. Rekli smo tudi, da ti vplivi prično učinkovati najbrže že 18. julija. Našim krajem so ta dan še prizanesli. Ne tako krajem sosednjih dežel. Večja neurja so bila kolikor znano v Dunajskem Novem mestu, v Tropavi i. dr. Pri nas je bila le neznošna, soparna vročina pri krepkem med zapadom in jugozapadom se menjajočem vetru. Situacija 18. julija zvečer pa je kazala, da tudi mi kmalu stopimo v območje večjih neviht. In prognoza 18. julija se je še tisto noč uresničila. V jutru 19. julija okrog pol 4. se je od severozapada pojavila — kar je jako značilno — prva nevihta z gromom in nalivom. Pozneje se je malo zjasnilo, a moreča sopara je opominjala, da z jutrajno nevihto ni še vse odpravljeno. In res, malo pred poldnem je prihrula od zapada druga nevihta s takim silnim nalivom, vmes pa točo, kakor je še ni bilo kmalu letos. Na nekaterih krajih je tudi treščilo. In zopet je drugi nevihti kazal 26° C. Značilno za to vreme je tudi, da tako barometer kot vlagometer ravno ob času druge nevihte ni prav nič kazal na take vremenske izgrede. To naj uvažujejo posebno oni, ki zlasti na barometer polagajo vso vremensko usodo. Pozno popoldne je zopet prišla tretja nevihta, to pot bolj od jugozapada. Lilo je tako in se stemnilo, da so ob pol 6. ponekod morali luči prižigati. In po malih presledkih je lilo in grmelo naprej in tak je položaj še v pozni nočni uri. Vprašanje, odkod ti pojavi, je danes splošno, a pravega odgovora ne ve menda nihče. Mi smo ga skušali že z v nedeljo sestavljeno prognozo rešiti na ta način, da morajo biti te dni kje na daljnem jugozapadu ozir. zapadu kaki večji elementarni izgrediv, katerih vpliv se je zanesel potom vetrovnega toka tudi v naše kraje oziroma preko naših krajev v sosednje in daljne kraje v nasprotni smeri od krajev pravega izvira. Mislimo, da nam ne bo treba dolgo čakati, da izvemo, če smo prav zadel.

Dnevna kronika.

Vremenska prognoza. Vsled splošnega pooblaščenja je empirična metoda za vremenske prognoze zelo otežkočena. Po dosedanjih izkušnjah bi bilo vreme za prihodnje dni tako: Kolikor dni je vladal zapadni, ozir. jugozapadni veter ob lepih vročih dnevih, toliko dni vlada, če pride vreme do izbruhov, nestanovitno, sporadičnih neviht in nalivov bogato vreme. Omenjeni veter je pričel intenzivno dne 16. julija ter končal dne 19. julija. Torej bi imeli 3 dni še tako vreme kakor je bilo 19. julija. Navadno pa ta značaj ne vstraja splošno, marveč se že drugi dan začne promikati po razmerju vnanjih vplivov, vetrovnih tokih, ter po legi dotičnih krajev, zdaj v ta, zdaj v oni kraj in kamor zadene, zadene hudo, dočim imajo sosednji bližnji kraji ob istem času lepo vreme. Ravno sedaj pa se mora vpoštevati poleg tega tudi še drug vpliv in to je vpliv kritičnega dne 22. julija. Po Falbu je ta dan sicer kritičen dan nižje vrste, toda kakor predvplivi kažejo, bo segel najbrže čez račune Falbove teorije. Vse to vpoštevano, imamo torej vsaj do 22. julija računati z nestanovitnim, k krajevnim deževjem, tam pa, kjer stopi solnce v svojo pekočo moč, popoldne h krajevnim nevihtam se nagibajočim vremenom. V slučaju severovzhodnega ali vzhodnega vetra se za naše kraje položaj že 21. spremeni na izboljšanje.

Kongres slovanskega učiteljstva se vrši letos od 10. do 14. avg. v Krakovem.

Pedagoško-psihološki inštitut se je ustanovil v Monakovem. Služi naj pedagog.-psih. nadaljni izobrazbi učiteljstva in znanstvenemu delu na splošnem pedagoškem polju.

Po svetu.

Zaradi sinove nesreče — umrl. Očeta avijatika Erbsloba je sinova žalostna smrt tako pretresla, da ga je zadela srčna kap ter je umrl.

Iz zrakoplovstva. Danski avijatik Svenden je v nedeljo v bližini Malmo preletel morski preliv in dobil nagrado 12.000 K.

v Ivan Orth — živ? Iz Pariza poročajo: Vsled v listih proglašenega poziva radi proglasitve bivšega avstrijskega nadvojvode, poznejšega Ivana Ortha, mrtvim, se je oglašil nekdanji mornar Renaux na ladji „Margareta“, ki trdi, da je Ivan Orth še živ in da se pri znani nevihti s svojo rodbino ni pogreznil z ladjo vred v morje, ker je že preje zapustil ladjo. Tudi je baje on oddal za Ivana Ortha neka pisma v času, ko se je ladja že zdavna potopila. Ivan Orth da je namenoma pustil raztrositi vesti, da se je pri omenjeni nevihti s svojo rodbino vred potopil, ker je bil s svojci v sporu. Ivan Orth da je radi tega že preje se izkrcal iz ladje, ker je prišlo med njim in kapitanom ladje do prepira. Na ladji so se baje hoteli že prej poskusiti trije atentati na njega. Poročilo Renauxa je zelo fantastično in konča s trditvijo, da živi Ivan Orth sedaj v Južni Ameriki kot navaden kmetovalec.

v Po 15 letih odkrit zločin. V Solnogradu so zaprili nekega razgrajača. V svoji pijanosti je pravil tovarišem v zaporu, da je pred 15 leti, ko je služil pri vojaki, nekega dne pripeljal korporal njegove stotnije v četno sobo neko 17 letno dekle, katero je najprvo on posilil, njemu pa je sledilo moštvo, dokler ni dekle pod njimi umrlo. Truplo so zavili v rjuho in potem ponoči spravili iz vojašnice, vendar pa ne ve kam. Poizvedbe so sedaj dognale, da se je pred 15. leti res izgubila neka 17 letna perica, katero so nazadnje videli iti v vojašnico, od takrat naprej pa se ni več slišalo o njej. Natančna preiskava slučaja je že uvedena.

v Hrvaški klerikalci in frankovci. Fuzija med klerikalci in frankovci je gotova stvar. Klerikalci so prevzeli vse dolgove „Hrvatskega Prava“. Klerikalno „Hrvatstvo“ in frankovsko „Hrvatsko Pravo“ prenehata izhajati. Mesto njih bo 1. avg. jel izhajati nov dnevnik, ki se bo imenoval „Hrvatska Država“. Frankovci bodo imeli koncem tega meseca shod, da odobre to fuzijo. Pogoj fuzije je, da se dr. Josip Frank umakne iz političnega življenja.

v Ubila moža — oproščena. V sredo je stala pred poroto v Zagrebu 28-letna kmetica Magda Pudjak iz Cenice pri Sesvetu na Hrvaškem, ker je 9. jun. t. l. s sekiro ubila svojega moža Fabijana. Pred par leti sta se poročila, a mož se je udal pijači in bil vsak dan pijan. V pijanosti je pa vedno ženo pretepaval, bodisi da je prišel domov po dne ali po noči. Tudi 9. jun. t. l. je že rano zjutraj prišel pijan domov in začel pretepati ženo. Ko je nameril na njo še revolver, je ona zgrabila sekiro ter ga parkat udarila po glavi. Obležal je mrtev. Vse priče slikajo moža kot strašno zverino, ženo Magdo pa kot pošteno, pridno in delavno žensko. Po zagovoru dr. Hinkovića, ki je na navzoče občinstvo, katerega se je iz Sesvete nabralo na stotine, silno uplival, je porota Magdo Pudjak oprostila krivde uboja, ker je storila dejanje v nedolžni sili.

v Češki raziskovalec Frič še vedno živ. Že dvakrat so poročali, da so raziskovalca, dr. Friča, Indijanci v Boliviji umorili. Zdaj so dobili v Prago poročilo da je Frič dospel popolnoma zdrav v Buenos Aires. Med vožnjo so ga njegovi indijanski služabniki okradli, vsled česar je prišlo do prepira. Drugi Indijanci so se zavzeli za služabnike, zaradi česar je bilo stališče Fričovo precej nevarno. Moral je tudi potovanje prekiniti. Najbrže je bilo to vzrok, da se je raznesla vest o njegovi smrti.

v Amerika proti nemoralnim ženskam. Amerikanci hočejo vsekako veljati za moralen narod. Dne 26. marca t. l. so v zveznem kongresu sklenili, da izženejo iz Zedinjenih držav vse nemoralne ženske, ki še niso amerikanske državljanke, torej tudi one, ki so že po več let v Ameriki. Stroške za izgon plačajo Zedinjene države same. Na izselniški otok Ellis Island so prignali iz vseh krajev Zedinjenih držav že več takih žensk, ki so živele od prepovedane obrti. Med njimi je največ Nemk in Židinj. — Sploh postopajo Amerikanci vedno bolj strogo proti izseljencem. Te dni so poslali iz New Yorka nazaj v Evropo nekega Angleža z ženo in šestimi otroci, ker si je pred leti razbil svoj nos in nima zdaj pravilne oblike.

Samomor dveh starčkov. V Mako sta dva prijatelja, 70 letni posestnik Pavel Kovacs in 68-letni Emerik Juhasz sklenila, zaradi neozdravljivih bolezni skupno umreti. Napolnila sta dve vreči s kamenjem, si privezala vsak eno vrečo krog vrata in skočila v Juhaszev studenec. Oba sta zapustila lepa premoženja.

Trebušni legar v Budimpešti se stahovito širi. V soboto je zbolelo 26, v nedeljo 31 oseb. Vzrok je deloma pokvarjeno mleko, deloma gnilo sadje

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

NOVI ČEŠKI MINISTER ROJAK.

Praga, 20. julija. Tu kroži vest, da namerava biti imenovan za češkega ministra rojaka v Biernothovem kabinetu dvorni svetnik Paroubek.

PRINC JURIJ ZBOLEL NA VNUTJU SLEPIČA.

Belgrad, 20. julija. Princ Jurij je nevarno zbolel na vnetju slepiča. Njegovo stanje je bojda kritično in se bode moral podati v Pariz, da se bode dal ope-

rirati. Opozicijsko časopisje silno napada vlado, da je doslej prinčevo bolezen zamolčala.

POSVETOVANJA KONSERVATIVNEGA ČESKEGA VELEPOSESTVA.

Praga, 20. julija. Danes so se pričela v palači grofa Thuna politična posvetovanja o položaju v češkem deželnem zboru. Predseduje grof Henrik Clam-Martinitz.

IZ OGERSKEGA.

Budimpešta, 20. julija. Adresna debata v oger-skem parlamentu se nadaljuje. Ministerski svet ima danes ob 5. uri pop. sejo o tekočih vladnih zadevah.

Tržne cene.

Dunaj, 19. julija. Borza za kmetijske pridelke. Tendence je bila danes za krušno zrnje stalno trdna; za pšenico je bilo manj povpraševanja, tako da je bilo novo zrnje nekoliko cenejše. Rž in koruza sta se podražila za 5 vin; oves se je držal.

Budimpešta, 19. julija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'46, pšenica za april K 9'70, rž za oktober K 7'07, oves za oktober K 7'17, koruza za julij K 5'65, koruza za avgust K 5'62, koruza za maj K 5'62. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca trdna, promet 14 tisoč met, stotov, rž trdna, pšenica v efektivu in ostalo nespremenjeno. Termini so se držali. Vreme na dež.

Trst, 19. julija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 41'25 do K 42'50 za dobavo K — do K —. Tendence mirna.

Praga, 19. julija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 34'90, nova kampanja K 26'—. Tendence: mirna, vreme spremenljivo.

Budimpešta, 19. julija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 132—134, mlade težke 143—144, mlade srednje 146—148, mlade lahke 140—145 v kg. Zaloga 40.070 komadov, prignano 607, odgnano 347 komadov, tako da ostane 40.330 komadov.

Budimpešta, 19. julija. Mast. Svinjska mast 152'—, namizna slanina 140'—.

Stiskalnica za krmo

ki je še dobro ohranjena se kupi.
Kje, pove upravništvo tega lista.

425 2-1

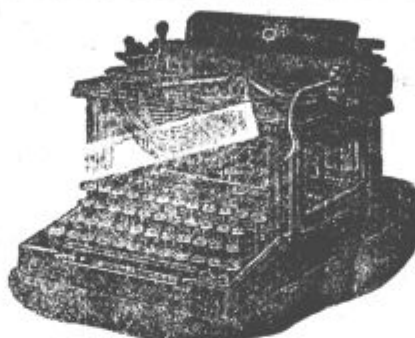
Inserati v 'Narodnem Dnevniku' imajo najboljši uspeh.

Učenca

poštenih starišev sprejme takoj

Josip Errath, trgovec v Mokronogu.

421 7-2

Pisalni stroj z vidno pisavo:

L. C. SMITH & BROS

ima: tečaj na kroglah pri vozu, tečaj na kroglah pri izseku, tečaj na kroglah pri tipkinem dvigalu.

266 —20

Noben drug pisalni stroj nima teh eminentnih prednosti. Ta stroj je vspeh 20 letnih izkušenj v izdelovanju samopisnic. V najkrajšem času se je prodalo 100.000 teh strojev v popolno zadovoljnost odjemalcev, ki stavijo pri nakupu velike zahteve. Ako se mudite v Celju, ne zamudite prilike si ogledati ta najpopolnejši pisalni stroj.

Zahtevajte brezplačno razkazovanje stroja! — Zahtevajte prospekt!

10 letno funkcijsko jamstvo!

Adolf Bursik

čevljar v Celju, poleg kapucinskega mosta

izdeluje vse različne vrste obutal v modernih fazonah in po solidnih cenah. V zalogi ima tudi zgote vlijeno obutev.

Nikdar več

ne menjam mila, odkar uporabljam Bergmannovo Steckenpferd-lilijino mlečno milo (znamka Steckenpferd) od Bergmann & Co. v Tešnju na Labi, da to milo, ki edino najbolj učinkuje vsa medicinska mila proti solnčnim pegam, kakor tudi neguje lepo, mehko in nežno polt. Komad stane 80 vin., dobiva se v vseh lekarnah, drožerijah in parfumerijah. 120 40-23

R. DIEHL, žganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane slivovke, tropinovca, brinovca, vinskega žganja i. domačega konjaka.

Poštno hran. račun št. 54.366.

Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno zalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

'LASTNI DOM'

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure dopoldne. ***

54

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odteguje vlagatelj tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednot, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun ***** glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrokih *****

pet od sto (5%)

Edino narodno kamnoseško podjetje v Celju.

Prva južnoštajerska kamnoseška

industrijska družba.

Brzjavljeno: 'Kamnoseška industrijska družba Celje'.

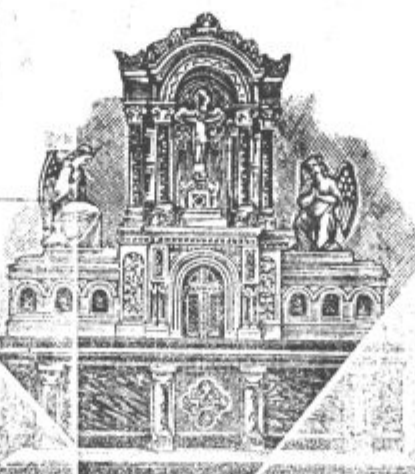
66

Stavbena in umetna kamnoseška obrt s strojnimi obratom. ***

Izvrševanje vseh stavbenih del kakor stopnic, fasad, podbojev, pomolov, nastavkov itd. iz različnih kamenov in cementa. ***

Specijalna delavnica in podobarski atelje za umetna cerkvena dela kakor: altarjev, obhajilnih miz, prižnic, kropilnih in krstnih kamnov itd. ***

Brušenje, poliranje in struganje kamena s troji.

Mnogoštevilna zaloga nagrobnih spomenikov iz različnih marmornih vrst granitov in sljenitov po raznovrstnih narisih in nizkih cenah.

Naprava zidanih ali betoniranih rodbinskih grobišč (rakev). ***

Tlačenje cerkva, dvoran in hodnikov s šamotnim ali cementnim tlakom. ***

Izdelovanje pohištvenih plošč iz različnih najbolj idočih marmornih vrst v vseh oblikah. Popravljanje spomenikov, ude- *** lvanje napisov v iste. ***